

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/143/2012
Identifikačné číslo spisu:	3012200367
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200367.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci navrhovateľky G. D., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., proti odporcovi: Okresný úrad Trenčín (predtým Obvodný pozemkový úrad v Trenčíne, Námestie sv. Anny č. 7, Trenčín), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. 2012/00038-050/OH2 zo dňa 25.04.2012, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sp/8/2012-22 zo dňa 22.08.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 25Sp/8/2012-22 zo dňa 22. augusta 2012 p o t v r d z u j e .
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Obvodný pozemkový úrad v Trenčíne rozhodnutím číslo 2012/00038-050/OH2 zo dňa 25. apríla 2012 rozhodol podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v platnom znení (ďalej len „zákon“), že navrhovateľka nespĺňa podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. j) zákona č. 503/2003 Z. z. na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu za pozemok v kat. území M., zapísaný v PK vložke č. 113, parc. č. 410 - pasienok o výmere 2 200 m², podiel pôvodnej vlastníčky X. O. rod. A. 2/3 z 19/673 a 50/673, ktorý bol vykúpený od pôvodnej vlastníčky kúpnu zmluvou zo dňa 12.06.1978 Pozemnými stavbami n.p. Trnava pre výstavbu hospodárskeho dvora, pretože kúpna zmluva nebola uzavretá v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka napriek výzve odporcu nepredložila žiaden doklad, preukazujúci, že kúpna zmluva bola uzatvorená v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok, namietala len nevyplatenie kúpnej ceny, čo však vyvracajú získané doklady preukazujúce zaplatenie kúpnej ceny bývalými Pozemnými stavbami Trnava š.p. (investičný doklad I-272/78 zo dňa 31.12.1978 vo výške 814,70 Kčs za kúpne zmluvy vrátane kúpnej zmluvy X. O.). Kúpna cena bola určená v zmysle vtedy platnej oceňovacej vyhlášky č. 47/1969 Zb. vo výške 0,40 Kčs/m². Z uvedeného vyplynulo, že navrhovateľka ohľadom tiesne nepredložila žiadne dôkazy a cenové podmienky nemožno

považovať za nápadne nevýhodné, takže neboli splnené podmienky § 3 ods. 1 písm. j) zákona na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu.

II.

Krajský súd v Trenčíne rozhodujúc o opravnom prostriedku navrhovateľky po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, toto rozhodnutie odporcu číslo 2012/0003 8-050/OH2 zo dňa 25. apríla 2012 potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p. po zistení, že je vecne správne. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z pripojeného administratívneho spisu zistil, že navrhovateľka si podľa zákona č. 503/2003 Z.z. uplatnila u odporcu dňa 15. decembra 2004 právo na navrátenie vlastníctva k viacerým pozemkom, ktorých vlastníctvo prešlo na štát alebo inú právnickú osobu, medzi iným aj k pozemkom parc. č. 409 a č. 410 kat. úz. M.. Predmetné rozhodnutie sa týka len pozemku parc. č. 410 k. ú. M., ku ktorému odporca navrhovateľke nepriznal právo na navrátenie vlastníctva ani právo na náhradu podľa § 3 ods. 1 písm. j/ zákona č. 503/2003 Z.z. z dôvodu, že kúpna zmluva nebola uzavretá v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok. Navrhovateľka v správnom a aj v súdnom konaní tvrdila, že splnila podmienky na navrátenie vlastníctva parc. č. 410 kat. úz. M., ktorej vlastníctvo podľa jej názoru prešlo na štát v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady. Námieta, ktorú v správnom aj v súdom konaní uvádzala, sa týkala vyplatenia náhrady za vyvlastnenie, resp. aj za iný prevod vlastníctva. V konaní však bolo preukázané, že vlastníctvo k uvedenému pozemku prešlo na štát - Pozemné stavby n. p. Trnava, odštepny závod Trenčín, na základe kúpnej zmluvy a investičné doklady kupujúceho svedčia o tom, že kúpna cena bola predávajúcej skutočne vyplatená. Súd sa preto stotožnil s názorom odporcu, že v danej veci neboli splnené podmienky na navrátenie vlastníctva parc. č. 410 kat. úz. M. z dôvodov uvedených v ust. § 3 ods. 1 písm. j/ a m/ zákona č. 503/2002 Z.z., pretože vlastníctvo k uvedenej parcele neprešlo na štát na základe kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, ani vyvlastnením bez vyplatenia náhrady.

III.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podala včas odvolanie navrhovateľka. V odvolaní namietala, že pokiaľ ide o pozemok parc. č. 410, táto parcela je rozdelená: jednu časť majú Pozemné stavby, ale nie podľa § 3 ods. 1, ale § 2 zákona a na druhú časť nebola uplatnené dedičská delba. Uviedla tiež výhrady ku konajúcej sudkyni, pretože nesúhlasí s jej rozhodnutím. Pretože odvolanie neobsahovalo zákonné náležitosti - nebolo z neho zrejmé, v čom konkrétne navrhovateľka považuje rozhodnutie a postup súdu vo vzťahu k prejednávanej veci za nesprávny, ani čoho sa domáha, odvolací súd ju vyzval na doplnenie a odstránenie väd odvolania. Urobila tak podaním z 01.10.2013, v ktorom poukázala len na nezrovnalosť v troch pozemkoch s tým, že výmera pozemkov, o ktoré žiadala, predstavuje 2 344 m², ale dostala iba 1 772 m², ide o parc. č. 399, 528 a 316. Opisovať ostatné požiadavky považovala za neúnosné.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie je v mnohých častiach nezrozumiteľné a obsahovo sa netýka samotného rozhodnutia, ale uplatnené námietky sa zrejme týkajú predchádzajúcich reštitučných konaní podľa zákona č. 229/1991 Zb., ktoré už boli dávno ukončené. V závere poukázal na obsah predkladacej správy z 30.05.2012 k navrhovateľkou podanému opravnému prostriedku s tým, že jeho vyjadrenie k odvolaniu je v podstate totožné.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), prejednal vec v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné priznať úspech.

Predmetom súdneho konania bolo rozhodnutie odporcu o tom, že navrhovateľka nespĺňa podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. j) zákona č. 503/2003 Z. z. na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu za pozemok v kat. území M., zapísaný v PK vložke č. 113, parc. č. 410 - pasienok o výmere 2 200 m². Ako vyplýva z obsahu pripojeného administratívneho spisu, navrhovateľka si dňa 15. decembra 2004 uplatnila reštitučný nárok podľa zákona č. 503/2003 Z.z. na vrátenia vlastníctva k viacerým pozemkom, medzi iným aj k vyššie označenému pozemku, ktorý bol predmetom preskúmaného rozhodnutia (o ostatných bolo rozhodnuté samostatnými rozhodnutiami); to znamená, že relevantná odvolacia námietka sa musí týkať výlučne tohto pozemku a dôvodov jeho nenavrátania pre nesplnenie zákonnej podmienky podľa § 3 ods. 1 písm. j/ zákona, t. j. prechodu na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok (čo musí byť splnené kumulatívne). Navrhovateľka v odvolaní ničím nespochybnila nenaplnenie tohto

zákonného dôvodu, pričom uzavretie kúpnej zmluvy v tiesni nenamietala ani v konaní pred správnym orgánom, kedy spochybňovala len prevzatie kúpnej ceny, ale táto námietka bola v správnom konaní na základe získaných dokladov vyvrátená.

Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že k tomu, aby bola odvolacia námietka pre odvolací súd právne relevantná, musí obsahovať právnu (odkaz na konkrétnu právnu normu), ale predovšetkým vecnú časť tvrdenia, t. j. vytknutie konkrétnych procesných nedostatkov, chyby pri hodnotení skutkového stavu, záveroch alebo iné nedostatky pri aplikácii relevantných právnych noriem krajským súdom. Pokiaľ toto odvolacia námietka neobsahuje a iba zotrváva na všeobecnom tvrdení odvolateľa o nesprávnosti napadnutého rozsudku, potom takto sformulovaná námietka neumožňuje odvolaciemu súdu vykonať odvolací prieskum jej správnosti.

Preto po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu pripojeného administratívneho spisu, najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spojení s § 252 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v plnom rozsahu, pričom nepovažoval za potrebné opakovať pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, keďže navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadnu relevantnú námietku, ktorá by sa týkala pozemku parc. č. 410, a teda predmetu preskúmaného rozhodnutia odporcu.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné a námietky v ňom uvedené sú skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie preskúmanej veci. Napadnutý rozsudok krajského súdu preto ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. v spojení s ust. § 250ja ods. 3 veta druhá a § 250i ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c veta prvá O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľka nebola úspešná a odporca na ich náhradu nemá zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.